

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag is het de eerste zondag van de Advent.
Vier weken lang gaan wij ons voorbereiden
op het komende Kerstfeest.
En iedere keer komt er een kaarsje bij
op onze Adventskrans.
Wat is dat toch een mooie traditie.
Ik geniet daar ieder jaar weer van.

Maar tegelijk vroeg ik mij af:
Hoe lang heeft het Joodse volk, Gods eigen geliefde volk,
moeten wachten op de geboorte van Jezus Christus?
Een heel klein beetje geschiedenis.
Bijna 4000 jaar heeft de mensheid gewacht
op de komst van Jezus Christus.
Beginnend bij Adam en Eva.
Vervolgens Abraham, de vader van alle gelovigen.
Dan koning David, die lievelingskoning van het Joodse volk.
Maar nog steeds was daar niet de beloofde Messias.
Bijna 4000 jaar wachten.

Maar dan wordt Jezus Christus inderdaad geboren
in die stal in Bethlehem.
Toch een beetje anders dan de meeste mensen
hadden verwacht.
Waarom niet in de hoofdstad, in Jeruzalem?
Waarom niet in een paleis?
De mensen moesten leren dat het koningschap van Jezus
van een andere orde was
dan zij hadden verwacht.
Niet een vorst die met ijzeren vuist regeert.
Maar een koning die een dienende koning zou worden.
Niet een koning die heerst over de volkeren.
Maar een koning die ons vrede wil geven,
en dat allereerst in ons hart.

Het Joodse volk heeft de geboorte van Jezus Christus
helaas nauwelijks herkend.

En zo werd Jezus zelfs gekruisigd.

Maar God liet tegelijkertijd toch ook zien:

Toch is dit is Hem.

De Koning, op wie jullie zo lang hebben gewacht.

En zo is Jezus Christus na zijn korte leven hier op aarde
teruggegaan naar zijn Vader in de hemel.

En daar is Hij zich nu aan het voorbereiden
op zijn tweede komst naar onze wereld.

Wij katholieken spreken daar weinig over.

Maar Jezus zal nog een keer naar onze aarde komen.

En dan zal Hij komen,

niet alleen om vrede te brengen in ons hart,
maar ook vrede in onze hele wereld.

Dan zal Hij niet alleen een eind maken

aan de pijn en het verdriet en de zonde in ons hart,

maar dan zal Hij een eind maken

aan al het kwaad in deze wereld:

oorlogen, dictaturen, terrorisme, criminaliteit,

het corona virus, de klimaatcrisis en noem maar op.

Wanneer zal dat zijn?

Wel, de apostel Paulus, die natuurlijk leefde

in de tijd van Jezus zelf,

verwachtte het eigenlijk al ieder moment.

En nog zovelen anderen gelovigen

zagen vol hoop uit naar dat moment.

Maar we weten het allemaal:

het is nog steeds niet zover.

Zal ik het nog meemaken?

Ik weet het niet

Ik denk eerlijk gezegd niet.

Ik ben nu 71.

Maar misschien onze kinderen of kleinkinderen!

Maar het geeft mij wel een zekere hoop.

Een zeker toekomst perspectief.

Zo zeker als Jezus eens is geboren
in die stal in Bethlehem,
zo zeker zal Hij ook voor de tweede keer komen,
maar dan blijvend en definitief
als de Vredevorst voor de hele wereld.

Nou, daar spreekt Jezus over
in het evangelie van vandaag.
Maar tegelijk zegt Jezus dan ook,
dat al het kwaad in deze wereld
heel erg bang zal worden
voor zijn tweede komst.
Want het kwaad weet dan dat hun einde nabij is.

En in die spanning leven wij vandaag de dag
ook al een beetje.
Ik zei het u al:
het corona virus, een voor het oog onzichtbaar virus,
heeft de hele wereld op zijn kop gezet.
De veranderingen in ons klimaat zijn natuurlijk
buitengewoon ernstig.

Maar Jezus spreekt over nog veel grotere rampen!
Rampen waar ik eigenlijk nog geen voorstelling van kan maken.
Tekenen aan zon, maan en sterren.
Kosmische rampen!
Ik weet wel bijvoorbeeld dat de getijden van de zee,
eb en vloed,
iets met de aantrekkingskracht van de maan hebben te maken.
Wil dat zeggen dat als de maan verduistert
dat ook de zee totaal van slag zal raken?
Bedoelt Jezus dat met het gebulder van de onstuimige zee?
Kortom, het zijn allemaal angstaanjagende beelden.
De mensen zullen het besterven van schrik,
in spanning om wat de wereld gaat overkomen.

Ik zie dat allemaal als het kwaad, de machten van het kwaad,
die aanvoelen dat hun einde in zicht is.

Ze worden zenuwachtig en doen nog tenslotte
een uiterste en laatste poging om hun macht te laten zien!
Maar dan zal de Mensenzoon komen,
de Vredevorst,
op een wolk,
met macht en grote heerlijkheid.

Hoe moeten wij ons dan opstellen?
Wel, ik denk dat als dit soort dingen gebeuren in de wereld,
we allemaal angstig zullen zijn.
Maar toch roept Jezus ons op
om anders hiernaar te kijken
dan de ongelovigen doen!
Wij worden opgeroepen door Jezus
om ons op te richten
en onze hoofden op te heffen.
Want onze verlossing is dan nabij.

Maar Jezus spreekt ook over een roes van dronkenschap.
De mensen zullen vluchten in dronkenschap.
Zien we dat al niet vaak om ons heen.
We zoeken steeds meer vertier, feestpartijen.
De programma's op de tv zijn vol van
schaterlachende mensen.
Maar het is teveel.
Het is geforceerd.
Het is een vlucht.
Omdat men niet weet dat uiteindelijk
Jezus Christus zal terugkomen om vrede te brengen
en een eind aan al het kwaad zal maken.
Laten wij, als gelovigen, daarom een diepe rust en vrede uitstralen.
Omdat de vredevorst nu al in ons hart wil regeren
en eens in de hele wereld.
Dat is onze toekomst!
Amen.